אח הוא כרי הוא. כל אלו המעשים לא מקמיעין לך מידי אלא להשוות הלכות הלכות:

דדלו דוולא. פי' בקונטרס פועלין המסקין שדות וכערוך* פי' מכמיס דולי מים מכורות עמוקים לגמור מביעין הכל בחכמה: מן התם ולא מן התם כ"ע לא פליגי דתמתי ליחלופי ביבמת ועניל בפ' שני (דף כב. ד"ה שרוה) פירשו: והשני הוכרו ולידתו בקדושה תם"ה תסור. ור"ת מתי אלא דתלכה כיון לידתו של ראשון בקדושה דומה שהוא תמיו גמור שדומה יותר ביבמת וי"ל דמ"מ דמיון כשתי תמהות ולכך הוה ס"ד דשני מפי ולימא למימר לשמעינן דבומת מפי ואפי' הוכרו ולידתו של ראשון שלא בקדושה להתם יכול להיות דשני על לאחוה יתמי בני ברתיה משכחת לה בעובר כוכבים הבא על אמו והוליד ממנה בת וחזר ובא על אותה בת וחזר זקן ובא עליה והוליד ממנה בנים. אנא ואת אחי, אנא ואבוך אחי, אנא ואמך אחי משכחת לה בעובר כוכבים הבא על אמו והוליד ממנה שתי בנות וחזר ובא על אחת מהן והוליד ממנה בן וקרינא ליה אחתיה דאימא וקאמרה ליה הכי: אנא ואת בני אחי, אנא ואבוך בני אחי, אנא ואמך בני אחי, הא בהיתירא נמי משכחת לה כגון ראובן שיש לו שתי בנות ואחא שמעון ונסב חדא מינייהו ואחא בר לוי ונסב *חדא מינייהו וקאמר ליה בריה דשמעון לבר בריה דלוי (ו): מתני' *הגיורת שנתגיירו בניה עמה לא חולצין ולא מייבמין אפילו הורתו של ראשון שלא בקדושה ולידתו בקדושה והשני הורתו ולידתו בקדושה: גמ' בני יודן בני שמחא אשתחררו בניה עמה: *וכן שפחה שנשתחררו למינסב נשי להו רב אחא בר יעקב ורבא והא רב ששם אסרי"א ל"ש הוא אסר ואנא שרינא *מן האב ולא מן האם כ"ע לא פליגי דשרי מן האם ולא מן האב כי"ע לא פליגי דאסר כי פליגי מן האב ומן האם מאן דשרי בתר אבא שדינן דהא בני פלניא קרו להו ורב ששת קרו להו נמי בני פלוניתא ואיבא דאמר פליגי רב אחא בר יעקב אפילו באחין מן האם ומ"מ *גר שנתגייר בקטן שנולד דמי, תנן הגיורת שנתגיירו בניה עמה לא חולצין ולא מייבמין מ"ט לאו משום דאסירי לא, דאינה בתורת חליצה ויבום ושריא לעלמא ואינהו נמי שרו, והא קתני "אפילו" אי אמרת בשלמא אסירי היינו דקתני "אפילו" דאע"ג דראשון הורתו שלא בקדושה ולידתו בקדושה והשני הורתו ולידתו בקדושה וכשתי אמהות דמו אפילו הכי אסירי, אלא אי אמרת שרו מאי "אפילו" דאע"ג דהורייהו לידתן בקדושה ואתי לאיחלופי בישראל אפ"ה שרי אלא דאמרי הכי נמי מסתברא דשרו דקתני "אפילו" אי אמרת בשלמא שרו היינו דקתני "אפילו" דאע"ג דהורייהו לידתן בקדושה דאתי לאיחלופי בישראל אפ"ה שרו אלא אי אמרת מאי אסירי מאי "אפילו" דאע"ג דראשון הורתו שלא בקדושה ולידתו בקדושה והשני הורתו ולידתו בקדושה דכשתי אמהות דמי אפילו הכי אסירי דשני אחים תאומים גרים ובן משוחררים לא חולצין ולא מייבמין משום אשת אח הורתו שלא בקדושה ולידתן בקדושה לא חולצין ולא מייבמין אבל חייבין משום אשת אח הורתן ולידתן בקדושה הרי הן בישראלים לכל דבריהן דקתני מהת אין חייבין משום אשת אח חיובא ליכא הא דאי מאב ולא מאם והוא בעלה דאם ואנא ברתה דאנתתיה אמר רמי בר חמא דלא כר' יהודה דמתני' אח הוא, ורבי הוא, ארתתיה אנא דהאי דדרינא אכתפאי משכחת לה בעובר כוכבים הבא על בתו שלמא לך ברי בת אחתיך אנא משכחת לה בעובר כוכבים הבא על בת בתו, דלאי דדלו דוולא ליפוק לכו סתר פתר דהאי דדרינא הוא בר ואנא ברת אחוה משכחת לה בעובר כוכבים הבא על בת בנו. בייא בייא מאח והוא אב והוא בעל והוא בר בעל והוא בעלה דאם ואנא ברתה דאיתתיה ולא יהיב פיתא לאחוה יתמי בני ברתיה משכחת לה בעובר כוכבים הבא על אמו והוליד ממנה בת וחזר ובא על אותה בת וחזר זקן ובא עליה והוליד ממנה בנים. אנא ואת אחי, אנא ואבוך אחי, אנא ואמך אחי משכחת לה בעובר כוכבים הבא על אמו והוליד ממנה שתי בנות וחזר ובא על אחת מהן והוליד ממנה בן וקרינא ליה אחתיה דאימא וקאמרה ליה הכי: אנא ואת בני אחי, אנא ואבוך בני אחי, אנא ואמך בני אחי, הא בהיתירא נמי משכחת לה כגון ראובן שיש לו שתי בנות ואחא שמעון ונסב חדא מינייהו ואחא בר לוי ונסב *חדא מינייהו וקאמר ליה בריה דשמעון לבר בריה דלוי (ו): מתני' *הגיורת שנתגיירו בניה עמה לא חולצין ולא מייבמין אפילו הורתו של ראשון שלא בקדושה ולידתו בקדושה והשני הורתו ולידתו בקדושה: גמ' בני יודן בני שמחא אשתחררו בניה עמה: *וכן שפחה שנשתחררו למינסב נשי להו רב אחא בר יעקב ורבא והא רב ששם אסרי"א ל"ש הוא אסר ואנא שרינא *מן האב ולא מן האם כ"ע לא פליגי דשרי מן האם ולא מן האב כי"ע לא פליגי דאסר כי פליגי מן האב ומן האם מאן דשרי בתר אבא שדינן דהא בני פלניא קרו להו ורב ששת קרו להו נמי בני פלוניתא ואיבא דאמר פליגי רב אחא בר יעקב אפילו באחין מן האם ומ"מ *גר שנתגייר בקטן שנולד דמי, תנן הגיורת שנתגיירו בניה עמה לא חולצין ולא מייבמין מ"ט לאו משום דאסירי לא, דאינה בתורת חליצה ויבום ושריא לעלמא ואינהו נמי שרו, והא קתני "אפילו" אי אמרת בשלמא אסירי היינו דקתני "אפילו" דאע"ג דראשון הורתו שלא בקדושה ולידתו בקדושה והשני הורתו ולידתו בקדושה וכשתי אמהות דמי אפילו הכי אסירי, אלא אי אמרת שרו מאי "אפילו" דאע"ג דהורייהו לידתן בקדושה ואתי לאיחלופי בישראל אפ"ה שרי אלא דאמרי הכי נמי מסתברא דשרו דקתני "אפילו" אי אמרת בשלמא שרו היינו דקתני "אפילו" דאע"ג דהורייהו לידתן בקדושה דאתי לאיחלופי בישראל אפ"ה שרו אלא אי אמרת מאי אסירי מאי "אפילו" דאע"ג דראשון הורתו שלא בקדושה ולידתו בקדושה והשני הורתו ולידתו בקדושה דכשתי אמהות דמי אפילו הכי אסירי דשני אחים תאומים גרים ובן משוחררים לא חולצין ולא מייבמין משום אשת אח הורתן ולידתן בקדושה הרי הן אבל חייבין משום אשת אח הורתן ולידתן בקדושה הרי הן בישראלים לכל דבריהן דקתני מהת אין חייבין משום אשת אח חיובא ליכא הא

דתיהוי עליה כצרתיה ותי בעי ליבומי מייבם דתי אסירה: תלת תי תמרת. מתניתין לא לחתך לשמעינן לעלמא מתי "אפילו" דמשמע טע"ג דכשתי תמהות דמו שרו לעלמא לגבי יבמה לזוק לא ליכפת לן תי בני חם אחת ניהו תו לא: דתנ"ג דתרוייהו לידתן בקדושה. דתתי ליחלופי ביבמת ולמיסרי יבמה לזוק בלא חליצה תפי' סבי שרו לעלמא דמידע ידעי דייבום מן התב"ה הוא ועובד כוכבים תין לו תב ודוקא לעלמא תבל לידהו מודי רב אחא דשרי כיון לידתן בקדושה הרי כאן. תתוה מן התם ודקא מצי רב אחא לעלמא תבל לידהו כגון שניהן: שני תתים מתומים. דהני ודתי תתים ניהו מן התב דקי"ל (נקמן דף נח.) סיפה אחת היא ומתחלקת לשתים שניהן: ותין מייבין משום אשת אח. תפי' קידשו לאחר שנתגיירו דגר שנתגייר כקטן שנולד דמי הלכך תין לו אחוה ותפילו מן התם: לא תולצין ולא מייבמין. דלא ייבום מן התב הוא והכי תין להם תב דורש מלרי כבתרה: תבל מייבין. כרת משום אשת אח תת. התם שהרי כיבולות שילדה כגוי: תין מייבין משום אשת אח. תפי' שנתגיירו ובניהם עמה ומתחלקת לשתים תפילו הכי לא תולצין ולא מייבמין מן התם: לא תולצין ולא מייבמין. דלא ייבום מן התב